

στα· καὶ καθάπερ λεωφόρος ὁ κατακλυσμός ὑπερῶν υἱοῦ. τὸ
πίστεως ὄχημα· τὸ φύσεως φυλακτήριον, ὡς κίβωτος τοῦ
θεοῦ· βεβαιότερα· ἐκεῖ μὲν ὄφις σιλιπέπλευν, ἐκεῖ ξύλον
θανάτου γέγονεν ὄργανον· ἐνταῦθα ξύλον σωτηρίας παιδάλιον·
ἐκεῖ τὸν Ἀδὰμ ἐδάβατλεν εἰδίδασκον· ἐνταῦθα πρὸς φύξ
πρὸς Νῶε πορνῆρχεται· ὡς πρὸς γένος, τῆ Ἀδὰμ τιμιώ
τερος· ὡς τῆς θείας εἰκόνας βεβαιότερα φύλαξ· ὡς τέλος ὁμῆ
ἀρχὴ τῆ φύσει ἁμόρφος· ὡς μεθόξιον ἀγαθὸν ἀνθρώπων
τος· ὡς τῆς θείας ἀγαθότητος ἐγγυητὴς φωνὴ ἀσφαλίστερος·
ὡς σήσας καπάρων καὶ τῆ γένους ὁδὸν ἔδειξεν· ὡς πύρας ἀσεβείας,
καὶ ῥίζα ἁμόρφος πίστεως· ὡς τῆς εἰκόνας χαρακτῆρας ἀπα
λειφθέντας ἀνακτισάμενος· ὡς τῆς τῆ Θεῶ δημιουργίας τήσας τῆ
ἀνθρώπων· ὡς τῆς ἀφορμῆς τῆς φύσεως ἐν σαυτῇ καταχών· ὡς
σβεννύμενον ἀνάψας τὸν ἀπινθῆρα τῆς φύσεως· ὡς κατακλυ
σμῶ βεβαιότερα· ὡς πίστεως βεβαιότατε φύλαξ· οὐ γὰρ κατακλυ
θείσης ἠκείρις, τὸ πέλαγος ὡς ἠπειρον ἔκτισας, ἔσθλας ἡ
δυσίαν κατακλυσμῶ ἰσχυτέρη πῦν φόβον, ἔδειξεν καὶ Θεῶ τῆς
ὑπερον ἀσφαλείας ἐνέχυρα, ἔφθασας φθοροποιῶ προδοκίας
τῶν κτίσιν, ἔδειξας Θεῶν ἔρασι δὲ ἀσεβείας, ἔφανης Θεῶ
καὶ πίστεως τιμιώτερος· ὡς παιδότης ἀρετῆς τοῖς ἀνθρώποις
ἁμόρφος· ὡς διδάξας ἀνθρώπων, ποίοις τὸ θεῖον δοξάζεται
αὐτῇ ἢ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας· Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ.

ΤΩ φιλοθέῳ, καὶ πνευματικῷ, τὰ τῆ φιλοθεῶ σήμερον
Ἀβραάμ διηγησόμεθα κατορθώματα· ὡς γέγονε τῆς
φιλοθεῶς Θεός μὲν ἀγωνοθέτης, ἀντίπαλος δὲ φύσις πατρι
κοῖς κέρχοις ὀπλιζομένη, σπάμμα δὲ ἢ τῆ Ἰσαὰκ σφαγῆ,
πρὸς φιλοσόφου ξιφῆρη δεξιά ἀσάμνησα· πρὸς τοσῶτον
ἀγῶν.

ἀγῶνα τὸν τῆς φιλοθείας ἀθλητικῶ ὁ Θεὸς προκαλέμενος, ἐν
 μέσῳ τῆς οἰκιστικῆς σαδείῳ προβάλλεται, ποικαίς μὲν πρότε-
 ρον γυμνασίαις ἀρετῆς αὐτὸν καθάπερ ἐν παλαιῶν παιδοφί-
 βήσας. νυνὶ δὲ μὲν τὰς μυεῖς ἰδρωτικῆς ἀσπασίας ἐν πανδήμῳ
 θεάτρῳ προξέπεται. ἵνα καὶ πρὸς τῶν ἀποδυσάμενος, ὁ υἱὸς
 μὲν σεφανείτης ἀνακηρύττειται, κοινωνὸν δὲ λάβῃ τῆς νίκης Θεῶν
 τὸν ὅπῃ τῆς αὐτῶν ἐκλεξάμενον. ποῖον ἔν αὐτῶν πρῶτον ἐν
 παλαιῶν προτείνει γυμνάσιον; ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σε, καὶ ἐκ
 τῆς συγγενείας σε, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἵνα ἄν σοι δείξω
 γυμνός μοι φωνήθῃ ἰσὺ οἰκείων δισμῶν· συγγενείας ἀπόρρη-
 ξον· γῆς, ἐφ' ἧς ἐτέχθης, ἀπόσηθι· πατρὸς καὶ πατρίδος
 ἀφίσασο· νίκησον ἀγκυραν φύσεως πρὸς ἀρετικῶν γυμναζόμε-
 νος, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἵνα ἄν σοι δείξω. κρύπτει τὸν τό-
 πον, ἵνα γυμνάσῃ τὸν τόνον· καλύπτει τὸ πέρας, ἵνα συμ-
 τεῖνῃ τὸν δρόμον. ἀρπάζει τὴν γῆν, ἵνα πρὸς πόδον ἐ-
 γείρῃ τὸν ἐν τῇ γῆ δρόμον· ἐξ Οὐρανῶ δέχεται τὸ σπύθημα. καὶ
 ἦν Ἀβραάμ τῶν θείων προσεγγυμάτων ἀργότερος, ἀλλὰ σω-
 ζέχει σὺ προθυμίᾳ τοῖς ἐξ Οὐρανῶ πρὸς ἀγγέλλμασι. πάλιν
 πρὸς κλύζει τὴν πλάτην, καὶ κληροτόμον εὐδῶ χαρίζεται· ἀλ-
 λά κρεμᾶται ἐλπίσιν, ἵνα βασανίσῃ τὴν πίσιν. πρὸς κλύζει
 μὲν ἐν πανταχόθεν τῶν χημάτων ὁ πλεῖτος· πονία δὲ φύσεως
 τὸν τόκον ἠρνεῖτο, καὶ τῆς Σάρρας τὸ ἄγορον ἐσύλησε τὴν τῆς πι-
 ρισίας ἀπόλαυσιν. καὶ ὁ χεῖνος ἔρρει, καὶ ὁ κληροτόμος ἐκ ἦν.
 ὁ πλεῖτος ἠυξάνετο, καὶ χεῖνος καὶ ἠλπίζετο· γῆρας ὅπῃ τὸν, τὰς
 τῆς παιδοποιίας ἐλπίδας ἐθέριζε· πάθος σεραίτης τῆς τῆς
 τὴν προσδοκίας ἐμάρανεν· ἀλλ' ἢ πίσιν ἐνάζον· ἐπελάθε-
 το τὸ πάθος ἢ σεῖρα, ἐπελάθετο τῆς γῆρας ἢ φύσις, ταῖς ἐλ-
 πίσι νεάζουσα. εἶχε πρὸ τῆς παιδος τὴν παιδα, λαβῶν τὴν
 ἐσώχου· καὶ πρὸ τῆς γαστρὸς ὁ Ἰσαάκ, ὑπὸ τῆς ἐλπίδος
 τίκτετο· ὅπως οὖν γὰρ φησιν Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ λογισθῆ
 αὐτῶν εἰς δικαιοσύνην· ἐκ ἔτι φησὶν ὅρα τῆς Σάρρας καὶ σεῖ-
 ραν·

ρώσιν, ἕκ ὑποβλέπω πρὸς τὴν τῆς σώματος νέκρωσιν, ἔδω-
 ξάμην φωνὴν ἑκατέρων ἰχυροτέραν· ἐφθέγγξω, καὶ κληρονόμος
 ἐργῶν· ἠκολούθει τοίνυν ταῖς ἐλπίσιν τὰ παράγματα· ἔδωκεν
 ὁ Θεὸς τὸν κόρον τῆς τὸ καὶ ποδῶν ἄμνητον· ἔλαβεν, ἔχαιρε, τὴν δό-
 σιν ἠσπάζετο, ἀγώνισμα πίστεως βρέφος ἐτίπτετο· καὶ φιλο-
 θείας ὑπόγειον σάδιον, ἠγνόει σκάμμασιν ἑτέροις μὲν τὸν τό-
 κον πρὸ μῆκος, ἠμελλε γὰρ ὁ Θεὸς ὑπόθεσιν ἀθλητικῶν τῶν δι-
 καίων τὴν γονὴν ἐτοιμάζειν, καὶ διὰ παιδὸς τὴν τῆς ἀεισεύς ἀν-
 δρείαν ζυγοστατεῖν, ὡς γὰρ ἠυξήθη τὸ βρέφος, καὶ φελλίσμασι
 τὴν τῶν γονέων πρόθεον ἐτίθεσκε, σιωπηλαῖο τῶν βρέφει τῶν
 γονέων τὸ φίλτρον, καὶ πᾶς τῶν τεκόντων ὁ πρόθεος ἀμείστος εἰς
 μέτρον ἐφίρειτο· καὶ πᾶσαι αἱ τῆς φύσεως ἐλπίδες ἐφ' αὐτὸς ἐδεσ-
 μόοντο τέκνα. Βλέπε μοι λοιπὸν ὅτι τῆς ἀγῶνας τὸν πατέρα
 καλέσθην· καὶ ἐγνόει μὲν τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ὁπείραζε,
 φησὶ, τὸν Ἀβραάμ. Τί γάρ; ἠγνόει τὴν ἀρετῶν, ἵνα πειρά-
 σῃ τὸν ἀθλητικῶν; Θεὸς ἀνέμνε τὴν πείραν, ἵνα μάθῃ τὴν
 πρόθεσιν; πειράζει τοίνυν, ἕκ αὐτὸς ἀγνοῶν, ἀλλ' ἵνα δι-
 μοσιολογή τὸν δίκαιον· ἵνα πολλὰς τῆς τῆς θεράποντος ἀρετῆς
 ἐπιστήσῃ τῆς μάρτυρας, σμύχει τῶν πειρασμῶν τὸν τῆς ὑπομο-
 νῆς ἀνδραγαθία, ἵνα δείξας τὸ ἔργον λαμπαρόπρον, πρὸς θαῦ-
 μα καλέσῃ τῆς βλέποντας· δονεῖ τὸ σκάφος τοῖς πηλῶμασιν,
 ἵνα τῆς κυβερνήτης τὴν τέχνῃ θαυμάσης· ἐπεγείρει ἰσοκύμα-
 τῶν τὴν πρὸς βοῆν, ἵνα ἐκπλαγῆς τὸ τῆς πείρας ἀκίνητος,
 πρὸς ἀγῶν τὰ μηχανήματα, τὴν τῆς τείχεως ἐλέγχων σερρότητα,
 ἐκ αὐτῆς τῆς δικαίως τῆς φύσεως κύματα, ἵνα τῆς φιλο-
 θείας θαυμάσης τὸν ἔμπορον. λάβε τὸν ἕβρον σὺ τὸν ἀγαπητὸν,
 ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ· ὅπλα τὰ τῆς φύσεως ἠκόησε, πᾶ-
 σας τῆς φίλτρον τὰς ἀκίδας ἐκένωσον· ἐγνόει τὸν ἀπλῶς, δότι-
 δος ὃν ἔδωκε, ἢ θυσον ὃν ἔλαβες· ἀλλὰ τὸν ἕβρον σὺ τὸν ἀγα-
 πητὸν, ὃν ἠγάπησας, πλῆττει τὴν ψυχῆν τῆς φιλοσοφ-
 γίας οἰόμασι, πλατυῖ τῆς κλήσεις, ἵνα πλεῖον ἀνάψῃ τῆς
 φλό-

φλόγα ὅλας ἐξέχεε κατ' αὐτὰ τὰς νιφάδας τῆς φύσεως. καὶ ἀ-
 κρόευνε αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ' οὗ τῆς ὀρέων, ὧν ἂν σοι εἴ-
 πω. εἰδὲ γνώριμον αὐτῷ τὸν τῆ φύσιν τόπον ἐργάζεται. ἄδα-
 τείνει τὸν ἀειθμὸν, βασιλεύων τὸν ἔσπον. καὶ ἀκρόευνε αὐτὸν
 εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ' οὗ τῆς ὀρέων. πῶς ἐκ ἐφείξε τὴν φωνὴν;
 πῶς ἐσυνεσάλη τὴν ψυχὴν τῆ πληγῆ τῆς φωνῆς; πῶς ἐκ ἐ-
 φθασε τῆ τελούτῃ τὴν τῆ τέκνον σφαγίω; ἀλλ' ὡ ψυχῆς καρτε-
 ρᾶς. ἐκ ἐσυνάξεν, ἐκ ἐδάκρυσεν, ἐκ εἶξε τῆ φύσει, ἐκ ἐ-
 μείδθη τοῖς βελούμασιν, ἐ τὸ πρόσωπον ἠμείψεν, ἐκ ἀφῆ-
 κε φωνὴν τὴν πατρικὴν, τέκνον σφαγὴν ἀπαιτήματος, ἐκ εἴ-
 πον ἄπερ ἡ φύσις ἐβέλετο. ὡ ξένων ὀπιταγμάτων. ὡ τῆ πα-
 ρὰ φύσιν ἄδω γυγελμάτων. τέκνον σφαγὴν αἰτῆμαι; καὶ γυῖσαι
 παιδὸς προσάττομαι δῆμιος; Πατὴρ βραδύς, καὶ τεκνοφόνος
 ταχύς; ὡ πόσαις καὶ ποίαις ἐλπίσιν ἐπύραν τὸν φίλτατον. ὅ-
 τε μοι τῆς ἀτεκνίας ἐλύθη τὸ πάθος, τότε πάλιν ἀτεκνίαν ὀ-
 δύρομαι. ἐκ ἦν ἔπος ἀγίαρά μοι κορὰ τῆς πείρας ἢ τῆ παιδὸς
 ἐρημία. ἔπω τῆ ἀπολαύσει ἔωθεῖς, ἠγνόων, ὃν ἐκ εἶχον.
 καὶ δὲ τῆ φύσει δεθεῖς, καὶ τῆ πόθῳ προσηλωθεῖς, ἐ φέρω
 τὸν πόνον τῆς ἀφαιρέσεως. τί ἐν με καὶ πατέρα δείξας, παι-
 δοκτόνον ἐργάζη; τί με τέρπεισαι ταῖς ὡδίσιν ἐδίδαξας, με-
 παιδιδάξας ὀδύρεσαι; τί μεταβάλλεις τὸν πόθον εἰς πένθος;
 τί μετακινᾷς τὸ φίλτρον εἰς θρήνον; μιανῶ δεξιῶν αἰμα-
 σι παιδὸς, ἔφ' ἐ πολλαίσι σοι τὰς χεῖρας ἐξέτεινα; πατρι-
 κὰς ἐκεοῖας δεξάμενος, ὀπλίξεις Πατέρα κορὸς τὴν τῆ βρέ-
 φος ἀνείρεσιν; κορὸς τὰς σὰς ὑποχέσεις ἀπόβλεπον Δέσποτα.
 κληρονόμον ἐπηγγείλω, καὶ παιδοκτόνον ἐργάζη; καὶ θυσίαν
 ἀπαιτεῖς, ὃν ἐχάρισω ἔσδοχον; ἀλλ' ἐγὼ μεῖ σοι πατέρα
 ἔσδοχον ὡ τέκνον, καὶ θάλαμον. ἠγνόων δ' ἄρα πύελ καὶ σι-
 δῆρω ἔσφον τὸν φίλτατον. ἀντὶ πατέρα, βωμός. ἀντὶ πύ-
 ρος νυμφικῆ, φλόξ ἐπιβώμιος. εἶθε μήποτε κορὸς αἰτήσιν
 ἦλθον γονῆς. εἶθε μοι γέγοισιν ἀφρακτος ἢ τῆς παιδογονίας

οὐχί· εἶθε μὴ τοιοῦτον εἶδον ἀδάδοξον, ἵνα μὴ πρὸς πόλεμον
 ἤλθοις ἐκ ἐλπιζόμενον· ἀλλὰ μοι τὸ πατρῶν ἀναιρώτατον, αὐ-
 πηρόν με γινέσθαι τῆ φύσιν κελόει, καὶ σφαγέα τῆ βρέφους ἰ-
 δεῖν ὀπιθυμῆσαι τὸν γυνήσκοντα· ἐπεὶ πολυμίαν ἐνδιδόσθαι χερ-
 σί, δυσμύεις τὴν σφαγὴν ἐπιγείπασθαι· παρατέτω τὸν φῶ-
 ρον δεξιά μὴ δεξιὰ τῷ πόδι. Πάτηρ δὲ ὢν, εὐφέρων τὴν
 ἀποκλῆν, εὐχισσόμενος τὴν σφαγὴν. Ὀφθαλμοὶ τῷ θεῷ ἀρ-
 νῆνται, οἷδας αὐτὸς οἷσις πάθει τὴν φύσιν καθώπλισας.
 Οὐδὲν ἔτι πῶν ὁ γυναιὸς Ἀβραάμ, ἐκείπεν, ἐκ ἐνενοήσων·
 ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ποροβάτη θυσιῶν ἀπεικίμωρος, πρὸς τὴν σφα-
 γὴν ἠυφαιρίζεται ὁ τοῖς θεαῖσι ἐμελετήσας προσάγμασι, καὶ
 ἐκ ὀπισθρέφεται πρὸς τὴν φύσιν τὸν δρόμον κωλύσαν· σὺνερ-
 γὸν ἐν λαβῶν τὴν σιγῆν, ὅλος ἐγίνετο τῆ προσάγματος.
 κρύπτει τὴν Σάρραν τὸ πόλιμα, ἐκ ἐκφαίνει τῆ τελευτῆ τὸ
 πρόσαγμα· τίτος ἐνέκεν, φιλόθεος μὲν φησιν· ἐγὼ δὲ τὴν
 γυναιὴν θαυμάζων, αἰδομαι τὴν φύσιν· ὄραν τὸ φιλόθεον,
 δέδοικα τὸ φιλόσογον· φιλόθεος ἡ γυνή, ἀλλὰ μήτηρ ἐστὶ.
 δεινὸν αἰ μήτερος ἀθενοῖα κρητῆμα φύσεως· δέδοικα μὲν
 κρύψασα τὸν παῖδα, κλέψῃ τὸ ἀδύγγεσμα, μὴ μολιῶν τὴν
 θυσιῶν δακρύσασα, μὴ τὸν παῖδα θρηνήσασα, καθυβείσῃ
 τὸν ὀπιτάξαντα, μὴ τὴν ὄφιν ἀράξασα, ρίψῃ τὴν θυσιῶν,
 καὶ τὸν Θεὸν ἐκβιάσῃται, μὴ τὴν γυναιὴν ὀκλάσασα, συλή-
 σῃ τὴν γυναιὴν τῆ θαύματος· ἐγὼ μὲν τὴν σφαγὴν θρηνήσασα
 ἀδύμνητος, θαυμάσασα δακρύσασα, τιαῦτα πρὸς αὐ-
 τὴν ὅταν θρηνήσῃ· παῦσαι θρηνήσασα, μὴ κλαῖε τὸν παῖ-
 δα τὸν τῆ σφαγῆ τιμηθέντα· δῶρον ὁ τοιοῦτος ἀδύνας χαροά-
 μωρος· ἐκ ἀναίρει τὸν παῖδα πατὴρ μείζον ὠφελῶν, εὐδέματῃν
 χωρεῖ μέσον τὸ ξίφος τῆς φύσεως· ἐγγυᾶται τὴν ἀεργεσίαν
 ἢ τὴν θυσιῶν πολυμίαν δεξιά· ὃν ἔδωκεν ἠθῶν, ὃν ἔπλα-
 σε πάλιν ἐξήκασον· ἔλαβον αἰτήσας, ὃν ἔδωκεν αἰτιθείς.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ. 69

ἄποδύσει πάλιν βεληθεὶς, ὑπ' ἕδουδός κωλυόμενος. ὁ γὰρ ἐκ
 ὄντι δὴς, ἢ νεκρωθεὶς χεῖσεται. ὁ νεκρωθεὶς ἀνοστοίω
 γαστέρα δειξάς μητέρα, ἢ παῖδα σφαγόντα πρὸς ζώω μετα-
 πέμψει. τὸ δὲ μέγιστον εἰς ὠδονμυθίαν, ἢ γυναίκα, εἰς αἰ-
 πσιν ἤλθε θυσίας, ὅ τιν' βρέφες ἔχαιν τὴν ἐξουσίαν. μόχου
 παύω προστώεγας. Ἰσαάκ προσωέγασσα, τί τῆ ἀγαθῶν
 ἢ ἐλπίζεις, ἢ ποιήσεις νεωνικοῖς λογισμοῖς, ὁ πρεσβύτης ἐπι-
 σομίας τὴν φύσιν κακίζουσα, ἢ ἀξυμείβει τὴν φρεῖα, ἢ
 σομίας τὴν χεῖρα, τὰ τῆ ἀπλάγχτων θυμὰ λαβαίν, ἰσο-
 μιῶς ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνέβηκε, γηραιὸν πόδα διδάξας τῆ δρόμῳ
 νεάζοντα. ἐνίκα γὰρ φύσιν ἢ πάθος ὁ πόθος, ἢ γῆρας δὲ-
 νεβείας ὁ τόνος, ἢ πάντα ἠλέγχεται τῆ τῆς φιλοθείας παρα-
 χαρῶντα πυρὶ. ἀνεπήδα πρὸς τὸ ὄρος, συνεργὸν τῆς θυσίας
 αὐτὸ τὸ θυμὰ λαβαίν. αὐτὸς τε γὰρ τὸ πῦρ ἢ τὸ ξύλον μετε-
 χειρίζετο. τοῖς τῆς θυσίας δὲ ξύλοις, τὸ καλὸν ἱερεῖον τοῦ Ἰ-
 σαάκ ἐπιφόρτιζε. ἢ γέγορε συνεργὸν τῆς θυσίας τὸ θυμὰ.
 συμπαρῆτων δὲ τῆ παρὶ τὴν θυσίαν ὁ Ἰσαάκ, ἢ τῆ γη-
 ρήσαντι τὴν μέμνην μειζόμενος, πεῦσιν προσφέρει τὸν πα-
 τέρα τῆ ὄσκασαν. ἰδὲ, φησὶ, τὸ πῦρ, ἢ τὰ ξύλα, πᾶ τὸ
 κορόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν, πάλιν ὑπομιμνήσκει τὸν πα-
 τέρα, ὡς τῆ λίθη κρατάρημον. ὄρα μή σοι τῆς κοροθυμίας τὸ
 πάχος, ὦ πάτερ, ἔκλεφε τὸ λειπομῆν τὴν αἰδήσιν. ὦ ρή-
 ματος πατρός μετ' ἐτέρῃ μέστω τὴν καρδίαν τοξόοιτος, τὸ δὲ
 Ἀβραάμ εἰ προσφάουτος. ἀδακρυτὶ γὰρ πρὸς τὸν Ἰσαάκ
 ἄποκρίνεται, ἢ φωνὴν ἱερέως, ἢ Πατρός ἀπεφθίγγετο. ὁ
 Θεός, φησὶν, ὀφεται ἑαυτὸ κορόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκ-
 τον ἀγνοῶν προσφίττει τὸ μέλλον, ἢ τὸν παῖδα σοφίζόμε-
 ρος, ἀληθὲς φθεγγόμενος. κορόβατον καλεῖ τὸν υἱόν, ὡς ὡς
 κορόβατον προσάγειν ἐπείγεται. πῶς ἔρρηξε φωνὴν, ποιήσας
 ἀπεκρίνατο ἀπλάγχτων; πῶς ἢ ἐνάρησε πρὸς τὸν λόγον ἢ
 γλώσσα; πῶς ἢ οἰμώσας, ἢ τὸν παῖδα φθεγγόμενος;

ἔρριψε προθύων τῆς θυσίας τὰ σύμβολα; ἢ ἦν αὐτὸ ἐν ὅτῃ τῆς
 τῆ ὄρης κορυφῆς καὶ θυσιασθῆλον ἐσκόλλάζετο, τὰ ξύλα προση-
 γάγετο, ὁ Ἰσαὰκ ἐδεσμέετο, τὸ ξίφος ἠρπάζετο. ὦ θεά-
 ματος φοβερῆ· φιλοσογία πρὸς φιλοθείαν δικάζεται· καὶ δι-
 καστῆς Ἀβραὰμ ξιφηφόρος ἐφίστηκε, καὶ τὴν ψῆφον ἀνοχηράφει
 τῷ ξίφει, καὶ τὴν νύκτωρ τῇ φιλοθείᾳ χαρίζεται, ἐπισφραγι-
 ζων τοὺς αἵμασι, μάρτυρα τῆς νίκης τὴν θυσίᾳ ποιέμενος,
 πῶς ἐκ ἐνάγκης ἢ χεῖρ; πῶς τὴν μάχαιραν λαβῶν, εἴτα
 σπιάξας ἐκ ἔρριψεν; ὦ φιλοθείας ἰχὺς· ὦ πυρὸς ἀσπιδίς,
 φύσεως φλόγα νικῆσαντος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀνδραγαθῶς ἀνατείνει τὴν
 δεξιὰν πρὸς τὴν τῆ βρέφους σφαγὴν· ἀνώθεον δὲ φωνὴ δεσ-
 μέει τὴν χεῖρα. ἔφθασεν ἡ φωνὴ τῆς σφαγῆς, γέγονεν ὁ-
 ξυτέρα τῆ ξίφους ἢ κλῆσις. λόγος ἐπέμπετο, καὶ χεῖρ ἐδισ-
 μέετο· αὐτὸ κατέχει τὴν δεξιὰν πρὸς σφαγὴν ἐπειγομένῳ·
 διπλασιάζει τὴν κλῆσιν, ἵνα συσειλή τὴν χεῖρα· ὅλον γὰρ
 πρὸς τὸ ἔργον ἐγκείμενον, καὶ μικρῶν τὸ ξίφος ἐν τῷ βρέφει βα-
 πτίσασθαι κατέχει, τῇ κλήσει ἐπιστρέφει, τῷ ῥήματι τὴν ὀρ-
 μὴν χαλινοῖ, καθάπερ δυσήνιον ἵππον πρὸς ἑαυτὸν ἐπι-
 σαώμενος. Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ· ὁ δὲ μόλις ἐπιστραφεὶς, ἰ-
 δὲ ἐγὼ φησιν. ἄρα μὴ τὴν θυσίαν τῇ βραδύτητι καθύβρι-
 σαι; τί ἦν ἡ φωνή; κατ' ἑμαυτῆ ὡμοσα λέγει Κύριος· ἔ-
 νικον ἐποίησας τὸ ῥῆμα τῆτο, καὶ ἐκ ἐφείσω τῆ ἐγὼ σε τῆ ἀγα-
 πητῆ δι' ἡμᾶς, ἐνδολογηθήσονται ἐν σοί, καὶ ἐν τῷ σπέρματι
 σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. εὐδὲς ὑπερεῖδαι; γὰρ τῆς οἰκουμε-
 νῆς πατὴρ. ἔχε μὲν Ἰσαὰκ παῖδας καὶ ἔθνη, ἐνὶ θυμάτι τὴν
 οἰκουμένην. γὰρ πατὴρ ἔθνων· πατὴρ ἧδ' ἔσθι Χριστῶν, ἡ κτή-
 μα καὶ ἔθνη. ἀπὸ τῆς σῆς μοροθῶς, θυέθω τὸ πρόβατον· ἐμὸς
 Μοροθῆς τὸν φορέμενον ἀμνὸν ἐπιδώσει τῷ πάθει· μὴ ἀ-
 πτέθω τῆς μοροθῶς σε τὸ ξίφος· εἰ δὲ γὰρ σαυρὸς τῆς τῆς μόνου
 γὰρ με θεόπτης ἀφεται. πῶς τὸ πρόβατον ἢ θυσία, πῶς
 εἰ τὴν οἰκονομίαν τὸ πάθος· τὸ πρόβατον καὶ ἡ σὰρξ προση-
 λέθω.

λάθω. μὴ ἀδραπέξῃς τὴν μίμησιν, ἀδραβάλλων τὴν πᾶ-
 ρει τὸν σὸν ὁμοίσιον. Τὸ πρόβατον σφαιτέθω, τὸ εἰσαυ-
 ραμένον ἀμνὴ φέρον τὴν μίμησιν. ὄρα τὸ πρόβατον ὡς ὅτι
 τὸ σαυρὴ τὸ φυτὴν κρεμάρθρον· τὰτο τὴς ἡλκῆς ἐκδέχεται,
 τὰτο γίνεται θυσία τῆς κόσμῳ σωτήριος. πάχει γὰρ ναὸς
 οὐκ ἔντος Θεῷ, καὶ τὴν αὐτὴν τῆς Δεασότες φωνίω. λύσατε τὸν
 ναὸν τῆτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν, αὐτὴς καὶ
 δόξα εἰς τὴς αἰῶνας. Ἀμὴν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΓΚΑΛΟΝ ΙΩΣΗΦ.

Τοῖς μὲν τὰ μακρὰ πελάγη διαπερῶσιν, αἱ τῶν πνευμα-
 τικῶν κινήσεις ἀστραὶν πρὸς τὸν δρόμον γίνονται σιμ-
 θημα. καὶ κυβερνήτης ὅτι βάλων τῆς πηδαλίου, τὸ βλέμμα
 τείνει πρὸς ἄρανόν, τοῖς τῶν ἀστέρων κινήμασιν ἰωιοχῶν τὴν
 ὁλιμάδα, καὶ τὸν πελάγιον δρόμον τῆς κατ' ἄρανόν φέγγει σιμ-
 λίτων πρὸς λιμένας ἐπίγεται. οἱ δὲ τῆς βίης τὴν θάλατταν
 καλῶς σαδιόειν ἐθέλοντες, καὶ πολιτείας ἐνθεῖν τέμνειν πο-
 θῶντες τὰ κύματα, ἐπὶ εἰς ἀσέρας ὁρῶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸν τῶν
 δικαίων ἀφορῶσι χορὸν, ἢ τοῖς τῆτων ἔχουσι τοῖς τῆς πολιτείας
 ἐπερείδοντες βήμασι τὴν ἑαυτῶν ζῶν ἀπὸ δουλείου. εἰ γὰρ
 τοσαῦται κινδύων ἐπαρσάσεις πολιορικῆσι τὴς πλείοντας, ὡς
 αἱ τῆς βίης πνευματικῆς πνευματικῆσι τὴς τῆς ἀριτῆς ἐμπορίαν
 ἀνύοντας. τίς γὰρ τῶν δικαίων τὸν τῆδε πλῆν δὲ γαλιλαίας πα-
 ρέπλοσα; πρῶτος Ἀβελ πίστεως ἐρασῆς χειρὸς ἀδελφικῆς
 ἀδελφικῆς γέγονε. Νῶς μὲν τὴν πολυχρόνιον τῶν ἀσέβων
 τῶν ἐπήρειαν, ἐνικυτὸν ὅλον ἐπελαγίζετο. Ἀβραάμ, δὲ, πρὸ-
 θον Θεῷ, τὸν νόμον ἰσχυρῶς τῆς φύσεως, πείθειν δεξιῶν μαλ-
 λον παιδοκτοεῖν, ἢ ἀπειθεῖν ὁμιλάττωντι Θεῷ. Ἰσαακ, ὡς
 ἱερεῖον δεσπομόμνον ἐφέρετο. Ἰακώβ πόρρω τῶν γοιῶν ἐφυγα-

εὐερε, ἀδελφικῇ φόβῳ τῆς τεκόντων ἀλλοτριότητος. καὶ ἡ
 κει δὲ ἡμεῖν ὁ λόγος εἰς τὸν καλὸν Γασιῆφ, ἐπὶ καλῶς ἡγεῖται
 φη δαυμάσασα, τὸς ὑπὲρ ἀρετῆς ἐδρωτῆς ἀνέγραψεν, ἵνα
 ἰσθὸς τῶτον ὄραντες ἐπιγράψανται. καὶ ἐπὶ τῆς μελοδῶν Δαβὶδ
 ἀνέκρυστο, δαυμάζων τὴν σωῆσιν τῆ παιδεῦσαι τὰς ἀρχοντας
 Αἰγυπτίων ὡς ἑαυτὴν, καὶ τὰς εὐρεσβυτέρους αὐτῆς σαφίσαι
 κέσθις ὁ νέος ὑπὲρ ἀρετῆς κινδύνοις διεπάλασε, πόσας κιν
 μάτων προσβολὰς ἐτίναξεν, πόσας κημενὲς χρεῖς ὀλίγη
 διήλατο, καὶ τοὶ τινὲς τὴν σωφροσύνην τῆ νέου μόνον δαυμά
 ζορτες, καὶ μόνον αὐτῆ ἀσχολῆσι τὸν ἐπαῖνον, συμβῆλον ὅ
 λογ ἀγαθισμάτων. καὶ μίαν ἀρετὴν τὰ λόγῳ εὐνοχρεῖται
 εἰ δὲ τις ὁδὸν βαδίζειν ἐθέλη, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆ ἀθλων πορὸ φη
 τῆς φαταίης εἶδαι, ἀπὸ αὐτῆς αὐτὸν τὴς οἰκείας ἀρετῆς ἀπλέμε
 νον ἀρήσει τὸ σάδιον, καὶ πρῶτος ὁ τῆ ἀδελφῶν πάλεμος πορὸ
 σερρήγυτο. φθόρος γὰρ αὐτῆς στρατηγῶν, μαίνομαι κατ' ἑαυτῆς
 τὴν φύσιν ἐνίπειθε. φθόρος ὁ τῆ φθὸν πατήρ, ὁ τῆς καλοῦς
 εἰ τῆ σκόμῳ. καὶ τινὲς αἰ τῆ φθόρον πορφάσεις, ἀγάπη
 πατρὸς καὶ πατέρα τῆς παιδῶν ἐκείνη, καὶ σασιάζει τὰ φίλη
 τατα κατ' ἑαυτῆς τὰ πατέρα μεθύοντα. ἡ γεφυρὸν δὲ τὸ ὑπερ
 βάλλον τῆ φίλη δαυμάζου, τῆ πατρὸς τὴν αἰτίαν ἐκέρυτ
 τον. ἡγάπα γὰρ φησιν Γακὼβ τὸν Γασιῆφ ὅτι ἡὸς γήρας ἡ αὐ
 τῆ καίτοι Βουαμὴν τῆ τῆ Γακὼβ παίδων ὁ ἔχρατος, καὶ γείτω
 τῆ γήρα, καὶ τῆ αἰδίων ὑπῆρχε τὸ πέρας. πῶς εἰ ὁ Γασιῆφ ἡὸς
 γήρας ἐπονομάζεται, ἀλλ' ἡὸς γήρας εἶν' οἷον γήρας ἐπιμα
 λέμμος, καὶ πατρικῆς ἡλικίας τὸν πόνον τῆ θεραπείας κηφίζων,
 καὶ πορὸ ἀγῶνα δαφιλέστερον τῆς θεραπείας ἐφύγα θηροτόριον φι
 λησοργίας. ἀδελφοὶ δὲ φθόρον πληγυτέρους ἐπλήθησαν, καὶ πορὸ
 τὴν εἰς ἀειράτων ἀποραγίαν τῆ παιδῶς ἐκαρτέρων. ἀλλὰ καὶ
 ἀγχοὶ ἀνείρων τῆ φθόρον τὸ κέρβον ἀνέτεινα. καὶ καὶ λαβα
 μλοὶ, μελετῶσι τὸν φθόρον, καὶ τῆ πατρῶν ἀγκλων γυμνῶν

τὰ παιδά θηρότατες, καθάπερ θανάτω κατάδικον ὀρεῖται
 πᾶσι πισύσιν. ὁ δὲ λαῖκος ἀδελφικῆ φθόνου φιλαδρω-
 πότερος γέγονε· κορὸς γὰρ ὕδατος ὑπάρχων φυλάττει σῶον τὴν
 Ἰωσήφ, καθάπερ τὸ κῆτος τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς κύμασι· διεδέ-
 χκει δὲ πορείαις τὰ πρὸ φόνα βελύματα, ἢ καθάπερ τὸ φόνου
 λάφυρον, τὸν ἀδελφὸν ἀδελφοὶ λητοδίδονται. ἢ φιλαργυρία
 τὸν φόνον νικήσασα, δαλὸν ἀπὸ νεκρῶ τὸν ὁμόσπορον ἤλεγ-
 ξε. τοιαῦτα ὁ φθόνος οἶδε τὰς φθονεμῆκε φιλαδρωπόμεθα
 εἰλὴ ὡς τῆς θείας προνοίας. ἀληθῆς ἔδρασόμενος τὰς σοφίας
 ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. οἷς γὰρ φθονῶσιν ὀνειράσι, τέτοις ὑ-
 πηγυῖντες εἰ οἶδασιν ἀκούοντες τοῖς τῷ Ἰωσήφ ὀνυπνίοις συμ-
 πράττειν, ὁδὸν τῇ τέτων ἐκβάσει τὴν πρᾶσιν κατασκοπεύου-
 στες, ἐπειδὴ γὰρ τοῖς θείοις βελύμασιν ἀντιπράττειν ἐθέ-
 λωσιν ἄνθρωποι, συγχωρεῖ μὴ πρᾶττειν Θεὸς ἢ προήρην-
 θαι, ἐνδιδὸς δὲ φαυλῶσαι τὴν γνώμην, ἐπιτιθεῖ τὸν φά-
 στον ὑπὸ κῶμα αὐτῶν ἀκορταί σὺν ἑαυτῶ ποιεῖται προθέσει,
 ἵνα ἢ κωλύειν ἐθέλωσιν, ἀνύοντες φαύκωνται. ἢ δὲ ὡν ἐπέ-
 χειν βιάζονται, δεῖα τέτων σωεργυῖντες δέξινκωνται. ἵνα ἢ
 σπολεμῶντες ὄμα, ἢ δολόοντες ἀπελέγχωνται. ἵπως οἱ τῷ
 Ἰωσήφ ἀδελφοὶ ἀχειρ αἱμάτων κατ' ὀνειρών ἀδρατατόμηροι,
 τῇ πρᾶσει τὰς ὀνειράς εἰς πρᾶξιν ἐγείρσιν, ἢ τῆς φύσεως ἐμ-
 ποροὶ καπταῖντες ἀνηλεῖς, μετ' ὀλίγον ἔμποροι φοφῆς ἐλε-
 κῶροι γίνονται. ἢ τῶν ὀνειρών μισθῶντες τὰ δράγματα, μετ' ἔ-
 πολὺ τῶν ἀληθινῶν δραγμάτων ἐμέτῃε καθίστανται. οἱ μὴ
 ἐν τῇ φύσει καπηλεύοντες, ὡς ἐνὸμιζον, νεοθολομῶν δὲ
 δεῖα τῶν παιδά καταδικάζουσι. εἰκόνη δὲ φόνου τὸν χιτῶνα δὲ
 σιδέμῃοι, ὡσπερ εἰ δυνάμῃοι σβέσαι χερσὶ αἱμάτων τὸν φόν-
 ον, χερσὶ προσάγουσι πατρικαῖς, καταφουδόμενοι θανάτου
 πρὸς ἀληθινὸν πόνθου τὸν σπρισβύτιον ἀάπτοντες, δίκας
 ἀπαιτῶντες τὸ φίλξεν τὸν φύσειντα. τῆτο τῶν Ἰωσήφ ἀδελφῶν
 ὁμοπροίμιον. φέρων δὲ τῶν κινδύων ὁ γέρος πρὸς ἀπαρχαίς

χαίσει ποροθέσει, τὸν ἀγνοοθέτω τιμᾶ. Διαπλῆσας δὲ
 τῷ φθόνῳ καὶ κόματι, καταλαμβάνει τὴν Αἴγυπτον, καὶ γίνε-
 ται δόλος τῷ σώματι ὁ ἀδελφῶτος τῷ φρονήματι. ἐσιναπο-
 βάλων τῷ χύματι τῆς ψυχῆς τὴν ἀρετήν, εἰδὲ πρῶτα
 οἰοῖ βιαίοις τὴν ἐλευθερίαν ἐνόθεον. ἐὼν συμπετέβαλε
 τὴν γνώμην τοῖς πράγμασιν· εἰδὲ δειλείας συνήθεια καὶ μι-
 κρὸν τὴν ἐλευθερίαν ἐσύλησεν· ἀλλ' ἰὼ καὶ δειλόων τῆς Αἰ-
 βραῆμ ὀρθραίας λόγους· δεδέχτο δὲ πῶν ἀδελφῶν τὸ μί-
 σος, δεσποίνης ἐχέουης ἀκόλαστον φίλτρον τῆ μίσους ἔραχύτε-
 ρον· καὶ πάλιν ἀγῶνες, καὶ σπάγματα, καὶ Ἰωσήφ σεφικί-
 ρος· ὁ μὲν ἐν ἀγῶν τυσῆτος, ὁ δὲ παλαίω, μεϊράκιον·
 ἡλικία, σωφροσύνης ποροδοῖς, πορὸς ἡδονῆς βία, ἀλάτωτος·
 δειλείας ταπεινώσις, γυναικὸς κατεῖχθησσε φρόνημα· δεσποί-
 νης συναχῆς κολακείαι ταῖς ἐλπίσι τὸν τόπον ἐκλύσσαι,
 καὶ σιωπῶ πρὸς ἔξωθεν, ὡς γυναικός, μηχανὰς χρωμάτων,
 ρημάτων, χιμάτων, ταῖς δὲ ὀμμάτων ἀπάτας, ταῖς δὲ ὀσφρή-
 σεως λικύθης, ταῖς δὲ ἀκοῶν τῆς ψυχῆς πολιορκίας, ταῖς δε-
 φύσεως κλάσεις τῷ σώματι· δι' ὅλων γὰρ εἰδὲ πῶν αἰσθητι-
 εῶν καὶ θέλγειν ἰχύοντα· πάντα δὲ πορὸς εἴνα σκοπὸν, τὸν
 νέον ἐφέροντο· ἀλλ' ὁ τούτοις ἔτω πανταχόθεν βαλλόμενος,
 ὄπλον εἶχε πορὸς πάντα τὴν μνήμην τῆ πλάσαντος· ἡ μὲν ἔτι
 εἶχεν Αἴγυπτον τὸ βλέμμα, τὴν καὶ Ἰωσήφ σωφροσύμην λη-
 σθεῖν ἐλπίζουσα, λοχῶσα τῆς χρόνης, ἐπιτηρεῖσα κειρῆς,
 πρῶτα καλεῖσσε συνεχῶς· τῷ γὰρ πάθει ποροθεῖσσε, συγκα-
 τασῶν τῆ τῆς ἀκολασίας δειλεία ποροθεῖσσε τὸν σωφρονα·
 συμκοράττων δὲ ταῖς τῆς γυναικός ἐπιβουλαῖς ὁ δειβόλος,
 ἐρημίαν πῶν παρόντων, εἰς ἑορτῆς δαιμονικῆς κατεσκόλασσε·
 ἐρῆτο γὰρ, φησι, τοιαύτητις ἡμέρα, καὶ ἰὼ εἰδὲς ἐν τῇ οἰκίᾳ
 ἔσσε· εἰσῆλθε δὲ Ἰωσήφ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτῆ, καὶ εἰδὲς ἰὼ ἐν τῇ
 οἰκίᾳ ἔσσε· καὶ ἐπεσάσσε τῷ Ἰωσήφ πῶν ἰματίων, λέγουσα αὐ-
 τῷ· κοιμήθητι μετ' ἐμῆ· ὡ πόση ἡ τῆς σωφροσύνης ἀξία·

ὡς πηλίκος ὁ τῆς σεμνότητος σέφνος. ὡς δὲλος ἐπράθη, καὶ
 ὡς δεσπότης πᾶσι δεσποίνης ἰκετεύεται. ὡς πόση τῆς ἀκολα-
 σίας ἢ πτώσις· τῷ δὲ τῷ δέλω τῷ δέσποιναν ἔδειξε δέλω· ἢ
 ἢ τῷ τῷ φυγῆ τῷ πάθει πωλήσασα, καὶ τῷ ἔξωθεν ἀξίαν
 ἀπώλεσε. κοιμήθητι μετ' ἐμῆ· ὡς τῆς ἀκολάσε τυραννίδος.
 δεσπότην κατέχει τὸν σάφρονα, καὶ κολακεία ῥημάτων χειρῶν
 βίαν ἀνέμιξεν. ὡς τῆς ἀμηχανῶν κακῶν. ὡς τῆς ἀλύτῃ συμ-
 φορῆς. ἐν μεσοδικτύοις ἀπὴλειπτο θήραμα δίκαιον. ὁ δὲ
 δίκαιος τί ἐποίησεν; εἰδωλὸν τῆς σωφροσύνης ἐν κινδύοις
 τὰς τέχνας, καὶ μετ' αὐτῆς τὸ νικᾶν διδασκάλια. πρῶτον
 ἐπισομίζειν πειράται τὸ πάθος, καὶ ἔσπον ἀκόλαστον χαλινῶν
 ῥημάτων σεμνότητι. εἰ ὁ κύριός με εἰ γινώσκει δι' ἐμῆ ἔδου,
 καὶ πᾶ ἐξῆς. ἐπιμελητῶν με τῆς οἰκίας ὁ δεσπότης κατέστησεν,
 οἰκέτας ὑπέταξεν, ἐνεχείρισε χτήματα, τὰς ἐμαῖς φροντί-
 δας τοῖς οἰκέοις ἠπλώσεν κτήματι. τί ἐν; ὁ χτημάτων φρον-
 τίζων, τῷ κοίτῃ συλήσω; ὁ τῷ κτήσιν φυλάττων, τῷ δὲ-
 νῷ καθυβεῖσω; ὁ κτήμασιν εὖνης, πῶς τὸ μέρος πολέμιος;
 καὶ πῶς πρὸς τὸν Θεὸν ἀναβλέψω; ποίοις ὀφθαλμοῖς τὸν δὲρ-
 γέτω θεάσωμαι; πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τῷτο; φείτω, γυναῖκα,
 τῷ φωνῶ· σὺ τῷ πρᾶξιν αἰτεῖς; πέπλημαι ἐγὼ τῷ ἀ-
 κολῶ, καθάπερ ξίφει, τῷ ῥήματι. πῶς ποιήσω; πῶς ἀκοῆς
 μολυθείσας ἰάσωμαι; πῶς τῶ σῶν ῥημάτων ἄποσομίζω τὸν
 βόρβορον; τοιαύταις ἐπὶ δαῖς σωφροσύνης ὁ δίκαιος χρώμε-
 νος, ἀκόλαστον θυεῖον ἐπὶ ἐπειθεῖν. ἀλλὰ καὶ χεῖρας ἐπέβα-
 λεν ὠπλισμένης τοῖς πάθεσι. παρῶν καὶ συναγωγῆς τῆς γυ-
 ναῖκα δαβόλος, ὁ τῆς μοιχείας ἀγνοοθέτης, καὶ τῆς ἀκολασίας
 συμφαγωγός. ἠγνόει δὲ ἄρα πρὸς ἀθλητῶν σωφροσύνης πα-
 λαιῶν. τῆ κρατῆσι χεῖρὶ τὸν κρατῆμον χιτῶνα ποροείψας,
 τὰς ἀκολάσε χερσὶ δράσκει λαβὰς, ὅπλα τῆ φυγῆ πρὸς ἀει-
 σείαν χρισάμενος. καὶ γίνεται τῷ χιτῶνος ποροδέτης, ἵνα φύλαξ
 ῥῆται σωφροσύνης. καὶ ἔχει γυμνός ἀεισός τὸν ἀπὸ ἀρε-
 τῆς

τῆς ἀγῶνα δραμών. καὶ γυμνᾶται χιτῶνος, ἵνα μὴ γυμνωθῆ
 σωφροσύνης. τῷ δὲ γενναίῳ σωμητηθεὶς ὁ στρατηγὸς τῆς ἀπο-
 λασίας δαβόλος, ἑτέρας πάλιν ὀπλίζεται, καὶ πρὸς θυμῷ
 μετασκόδαζεν τὸ φίλον, καὶ χαλκίδει τὸν πόθον εἰς ὄπλον,
 καὶ γλώτταν ἐγείρει κατήγορον, καὶ χιτῶνα δεικνύσας πισθε-
 ζαται. ὡς παρὰ δόξα συνοφαντίας, καὶ ἀνοίας βαρβαρικῆς. καὶ
 τῶν φέροντα τῶν χειρῶν τὸν κατήγορον, γλώττη κατηγορησῆ
 πισθίζεται. καὶ τὸ δεισμηθίον εἶχε ὁ Ἰωσήφ οἰκέτης ὁμοῦ, καὶ
 δεσμώτης θυμῶνος. ἀλλὰ τισὶ τοῖς περὶ τῆς κύμασιν ὁ
 θεὸς ἀντὶ δέμνος, τῷ ψυχῷ ἀάλωτος ἔμεινον. ἔγερ γὰρ ἀφῆκε
 φωνῷ δυσχερῇ, τῷ θείῳ κηδεμονίᾳ καταμετρώμενος. αὐ-
 τῶν λέγων, τῆς ἀρετῆς αἱ ἀμοιβαί; ἔτις ὁ τῆς σωφροσύνης
 καρπός; ἔτις μοι τῆς εἰς πατέρα θεραπείας μισθός; βασι-
 λεία, καὶ παράσις, καὶ παρὰ βαρβάροις δελεία; καὶ οἶκος τὸ δει-
 σμηθίον, καὶ σιδῆρα κατάδικος; καὶ τῆς μοιχείας τῷ πρῶτον
 ρικησάντες, τῆ τῆς μοιχείας τιμωρία τῶν πρῶτον; τῶν κῶν
 καὶ γλώττης ἐφθέγγετο, ἀλλὰ πᾶσιν ὑπομονῶν ἀντιτάξας,
 εἰ χαίρει γνώμη τῆς κινδύνος ὑπέφερε. καὶ σιωπῶν καταδι-
 ζετο, τῷ δικαίῳ κειτῆ τῷ κείσιν ταμιδιόμνος. καὶ σιωπῶν
 ἐπειθε γλώτταν, ὀφθαλμοῖς ἀθροάτοις τῷ δίκῳ πρῶτον
 σίας. εἰ τῶτο θαυμάζεις, ἀγαπιτέ, τὸ μείζον ἐκπλάγηθαι.
 ὄρα γὰρ τῶ νέε μακροθυμίᾳ. ὄρα φιλοσοφίας ἑτέρας ἀκροτι-
 τα, ἵνα καὶ σὺ τῷ γνώμῳ μιμνήσκῃς ἀρετῆς τῶ κτίσαντι.
 τοιαῦτα γὰρ πεπονθῶς, εἰδὲ ῥήματι τῆς ἡδονικότητος ἡμῶν
 το, εἰδὲ φωνῷ ἀφῆκε πικρῶν, καὶ τῶ συμφορῶν αὐτὸν πρῶτον
 εἰβαλλόντων πικρῶν. τοῖς γὰρ παρὰ τῆ Βασιλείας μὴ δει-
 σμηθῶν ἐν τῷ δεισμηθίῳ σιωδιέβισαν. οἷς λύσας τὸ τῶ
 ὄνειρων ἀμήχανον, διηγείσθαι τῶ κατ' ἑαυτὸν ὑπαγκάξεται,
 καὶ τῶ οἰκείων δεσμῶν, τῷ αἰτίαν ἐκτίθεσθαι. καίφησεν, ὅτι
 κλοπῆ ἐκλάπῳ ἐν τῆς Ἑβραίων, καὶ ὡς ἐπαίσησεν ἑδῶν. ποῦ
 γλώττη πρὸς ἀξίαν τῆς λόγῳ ὑμνήσασθαι; ὁ καὶ μέγα λόγῳ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ. 77

ἄλλοτε πολυμήντης φιλανθρώπος. ἔ τῆ φθόνε μνησθεῖς, ἔ τῆς
 ἀδελφικῆς κατηγορίας ὠμόπιτος, ἔ τῆν παράξιον διγυρισά-
 μνος, ἔ τῆ φθόνε τῆν μελέτιν ἐκθέμενος, ἔ τῆς γυναικῶς
 τὸν ἀκόλαστον ἔρωτα, ἔ τῆν ἑαυτῆ σωφροσύνην, ἔ τῆν ἐκεί-
 νης ἐπείρειαν. ὡ γὰρ τὰ Δαβὶδ ἐν φυλακῇ μελετῶσα τῆ-
 ντο. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τίπο, εἰ ἀταπίδωκα τοῖς
 ἀνταποδιδῶσί μοι κακά. ἀλλὰ ἦν ἔγωγε διὰ πᾶσων ὁδῶν ἁγίων
 τῆν ἀρετῆν, καὶ καθάπερ ἐν πυρὶ τοῖς πειρασμοῖς χαυνοθεῖς,
 καὶ φανεῖς ἀθλητῆς δοκιμώτατος, ἀθλον ἀρετῆς τῆν βασι-
 λείαν κομίζεται. δεσδέχεται θρόνος τὸ δεσποτικόν, καὶ γί-
 νεται τῆς Αἰγύπτου Δεασότης, ὁ τῆς μοιχαλίδος δεσμότης, φύ-
 λαξ Ἰσραήλ, καὶ λιμὲν κυβερνήτης. ἀδελφικῆ ἦν φθόνε γί-
 νεται δῆμιος, καὶ δικαστής. καὶ φέρει ἔσοφῆς ἰκέτας, τῆς τῆ παρά-
 σης ἔαφύτας. καὶ τῆν ὀνειράν ὀρθῶτα τὰ δράγματα. λαβὼν
 τοῖνυν τῆν ἀμυνάσαι δύναμιν, εἶδωμεν οἷος ἐγένετο. ἄ-
 ρα μὴ τῆς λάμποντος τῆς ἀρετῆς χαρακτῆρας ἠμαύρωσε; ἄρα
 μὴ γέγονεν ἢ τῆς ἀξίας ὑπόθεσις, κατορθωμάτων ὑπόπτω-
 σίς τε, καὶ ὑφαίρεσις; ἔδαμῶς. λαβὼν γὰρ ὑπὸ χεῖρα τῆς ἀ-
 δικήσαστας, καὶ κολάζειν ἢ ἀδελφῆς, ἀλλὰ πολέμιος δύ-
 νάμενος, τί ποιεῖ; ὄρα πᾶν ἔδοξον ἐκδικήσεως ἔσπου. φθόν-
 ον, καὶ παράσιν, καὶ θηελῶδη μαρίαν διὰ φιλανθρωπίας ἀμύ-
 νεται. παίζει τὸν φόβον, καὶ ἀπειλιῶν δραματουργεῖ, καὶ ὄρυγῶν
 ὑποκρίνεται. ἔκ ἐνεγκῶν δὲ ἔδὲ τῆ θυμῶ τῆν ὑπέκκρισην,
 δάκρυσιν ἀληθινοῖς τὸ παράγμα διέλυσεν. καὶ τῶν πᾶσιν νικη-
 θεῖς ὕψι γέλλει πᾶν πλάσματα. ἰστολογία ὑπὲρ τῆν ἀδικη-
 σάντων, ὁ ἀδικέμενος ζητεῖ. καὶ τῆν ψυχὴν ἐκκαλύψας, εἰ-
 λικριῶς τῆς ἀδελφῆς πᾶν πτωσεται. καὶ χεῖλεσι γρησίοις
 ἀσπάζεται τῆς ἀνηλεῶς τοῖς ὁδοῖσι ἀταράξαντας. ἔχεις τῆ
 Ἰωσήφ τῆν ζωὴν, ἀρετῆς παντοίας διδάσκαλον. εἶδες πᾶ-
 ρικῶ γῆρας θεραπεύτην, προσάγμασι θεοῖς ἀκόλαστον,
 ἀγαπῶντα μισῶντας, τῆς νέας διὰ θῆκη τὸ πολίτευμα πορασ-
 φῶ.

φώνεντα, ἡμέρον πωλάμερον κὲ ὑπομεύοντα, δαλδούντα κὲ
 μη' τίω' ἐλόθερίαν ἀποτιθέμερον, ὀφθαλμοῖς διασαίρης
 βαλλόμερον κὲ τῆ σαφροσύνης πόθω νικῶντα πόθον ἀκόλα
 στον, συκοφαντέμερον κὲ σιωπῶντα, ἐν ἑξασίαις φιλαίθρα
 πον, κὲ ἐν δυνάμει φραότατον, μιμητὴν τῆς θείας ἀγαθό
 πητος ὧν γείοιτο μαθητὰς ἡσομένεσ, τῶν ἐπερανίων ἀγα
 θεῶν ἀξιοθεῖναι, ὃν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἁ
 ῥίη δόξα, κὲ τὸ κράτος, εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΩΤΣΗΝ.

Πολλὰ τὰ πρὸς ὕμνον κινεῖνται τῷ Θεῷ τὰς ἀνθρώπους, πολ
 λα τὰ πρὸς ἐλχαισίαν τὰς ἀγνώμονας ἄγοντα ὑπε
 γάρτις ὀφειλέντες ἀπὸ τὸ βλέμμα, δὲργασίας πηγὰς φει
 χασμένας ὄρα. ἥλιος μὲν ὀπιπάγματι ἔρχων, κὲ τοῖς ἐν γῆ
 βαδίζουσι τὰς ἀκτῖνας ἐκχέων. σελήνη δὲ δαδαχῆσα τὸ φέγ
 γος, κὲ τῆς νυκτὸς ἡμερῆσα τὸ πάθος. αὐξήσεται δὲ, κὲ μειώ
 σεται ποικιλομένη, τὰς τῆ ἀέρος δὲκράτης ἀπεργάζεται κρᾶ
 σεις. ἀστέρες τὸν ἄρανὸν σαδιδόντες, καιρῶν σημεῖα τοῖς ἀ
 θρώποις ὑπάρχουσι. γῆ πρὸς μὲν ὑποβέβηκε χῆμα, χερσὶ δὲ
 κὲ χεῖραις ἀνθρώπων ὑπέσρωται, τὰς δὲ τῶν καρπῶν ἀδίτας
 ἀνθρώπων μόνω ποροσφέρει. εἰ γὰρ κὲ τῶν ἀλόγων ἡ φύσις ἀδύ
 πολαίει τῆς δωρεᾶς, ἀλλ' ἀνθρώπων κυρίως ἢ τῆς γῆς παρι
 σκείασαι ἔαπέξα. κὲ πῶτο σαφῶς ὁ λυρωδὲς Προφήτης ἀκρῶ
 μένος οἶδεν. ἑξανατέλλων γάρ, φησι, χόρτον τοῖς κτελέσει, κὲ
 χλόην τῇ δαλείᾳ τῆς ἀνθρώπων. ὡς ἀνθρώπων θεράποντας ἔβ
 φει τῆς ἀλόγων τὰ γῆν, ὡς τῆς τέων ἑοφῆς, ἀνθρώπων γινο
 μένης τιμῆς. ποιγαρεῖν, τῆς ὑπερ' ἑτέρων δὲ χαισιᾶς, μόνος
 ὀφειλέτης καθέστηκεν ἀνθρώπος, κὲ μόνος ἀγνωμοσύνης τῆς Δε
 σπότης χεῖρας. πολλὰ μὲν ἐν, ὡς ἔφην, τὰ πρὸς ὕμνον κιν
 εῖν.

κινῶνται τῷ κτίσαντος· μοχθηρία δὲ γνώμης ἀνθρώποι πολλή·
 λάκεις κινῶμενοι τὸν ἀεργέτιον ὡς ἐπίβυλον μέμφονται· ἕτε-
 ροὶ δὲ τὰς τῆς ἀεργεσίας ποροφάσεις, εἰδώλοισι ἀνάπτουσιν·
 ἄλλοι πρὸς βλασφημίαν τῶν γλωττῶν ἐγείρουσιν· ἕτεροι ταῖς
 θεαῖσι οἰκονομίαις πολυεῖσιν, ἐπὶ αἰχμηόμοιοι· ἕτιροι μη-
 χανῶν λογισμῶν τῶν θεῶν βλασφάμῳν κρατῆσαι βιάζον-
 ται· φερέθω μάρτυς ἡμῖν τῶν εἰρημῶν, τὰ κατ' Αἴγυπτον.
 παράγματα, ἡ Φαραὼ πρὸς Θεὸν φιλονεικία, Μωϋσέως ἡ γνή-
 ρησις, ἡ καὶ πολεμῶντες πεπτόκασιν οἱ Αἴγύπτιοι· θαυμάσιος
 γὰρ ποτε Θεὸς τῷ Ἀβραάμ τὸ τῆς γνώμης φιλόθεον, ἀγε-
 νεία φύσεως τὸν ἕσπον ἀμείβεται· καὶ Πατέρα πολλῶν ἀναγρά-
 φας, ψάμμα θαλάττης, καὶ ἄστροις Οὐρανῶ σιωπῆτε τὰ γέ-
 νος τὸν ἀειθρῶν· ὑποχόμενος, τοῖς ἔργοις ἐκύρῃ τὰ ἐπαγ-
 γέλματα· εἰκασα δὲ ἡ φύσις τῶν πλάσῃ, πλοσῖας τῆς γῆς
 τὰς ἀντιδόσεις εἰργάζετο· ἀλλ' Αἴγυπτος ἀντετραπῆγει Θεῷ,
 καὶ Φαραὼ φιλονεικῶν τῶν Θεῷ, τῶν τῆς γῆς αὐξήσιν κολοβῶν
 ἀπεχείρει· δευτε γὰρ, φησι, κατὰ σοφιστάμεθα αὐτῆς, καὶ ἐμὴ
 μεν ἡ ἄρρην, εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε αὐτό· εἰ δὲ θῆλυ,
 ζωοποιήσατε· καὶ τῶν ἄρρην γονίῳ καταδικάζει τῶν φιλαν-
 θρώπων, κείρων μὲν τὰς τῆς φύσεως ἀφορμὰς, δρόμον δὲ
 γαστρὸς ἐπέχων τοῖς ἐπιπέγμασι· καὶ πᾶσαι γράμμα βασι-
 λέως ἐπολιόρκει τῶν φύσιν· καὶ ἡ δὲ δράμα καὶ ἀδοξον· τῆ δὲ
 μιανγῆ μὲν ἐπλαττον χεῖρις, βασιλέως δὲ χεῖρις τοῖς ὕδασι
 τῶν πλάσιν ἀπήλειφον, καὶ πανταχῆ τῶν ὠδίνων ἡσῖαν κατὰ-
 σμοποι, καὶ ποταμὸς τῶν τικτομένων ἐχειροτονεῖτο δῆμιος· νό-
 μος ἐγράφετο, καὶ φύσις ἠυθιῶετο, καὶ παράσις ἐκείνετο, ὠδῖνες
 κατεδικάζοντο, καὶ τόκος ἐδοιμάζετο, καὶ φύσεως παρρησίᾳ σε-
 σύλητο· ἐλόχα δὲ ποταμὸς καὶ τικτομένων, καὶ διεδέχετο τὰς τῶν
 κριτέρων γαστέρας, ἡ τῶν ῥομάτων γαστήρ· ἀρτι βρέφος ἐτί-
 πτετο, καὶ μήπω τὰς ἡλιακὰς ἀπῖνας θεάμενον, πρὸς τὰς τῆ
 ποταμῶ ὠδῖνας ἐπέμπετο· παράγμα πάντων ἐλασινόπικτον·

φονδὶς ὄμνῃ, καὶ ταύρος ὁ ποταμὸς τῆς τικτομήων ἐγένετο, καὶ
 τόκος τῆς θανάτης σύγχρονος. ἀναιρέσις τῆς γυνήσεως σιωπῆ
 χε, καὶ μητέρες ἀχει τῆς ὠδίνων ἐρχόμεναι, γυνεῖσαι μητέρας
 ἀπνύχοντο, ἀγνοία τῆς τικτομήων εἶναι τὰς ὠδίνων ἀχόμε
 ναι, παραλαβεῖν ἐπιθυμῆσαι τῆς θανάτης τὸν τόκον, ἵνα μὴ
 τῆς ποταμῶ μητέρες ὑπάρξωσι. πόντος ἦν αὐταῖς πρὸ τῆς τό
 κος τὸ τικτομήων· καὶ γαστέρες ἀκαρποὶ μὲν γόνον καὶ τόκον ἵνε
 σκοντο· καὶ τῆς ὠδίνων τὰ βέλη δεχόμεναι, δεῖξαι τῆς πόνων
 τὰς καρπῆς ἐκ ἡδυνάωντο. τὰς ὠδίνων ὑπέμνον, καὶ τῆς ὠδί
 νων τὸν καρπὸν ἐκ ἐδέχοντο· ἄωροι βότρυες ἐφυγῶντο τῆς φύ
 σεως. τοιαύτη μὲν ἡ τῆς ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεὸν φιλοφροσύνη
 ἐπέχετο δὲ τέως Θεὸς ὑπὸ ἀνθρώπων ἐμποδιζόμενος, καὶ πῶ
 ὑπόχεσιν ἀδικημάτων ὄρων, ἐκαρτέρει, μεταναίης ἐλπίδι
 τῆς τιμωρίας ἀναβαλλόμενος· ἐπέχεσιν τῆς κόλασιν, ἵνα
 ἐνέγκη πρὸς αἰδοῦσιν. ὄρων δὲ μόνον τὸ τῆς γνώμης ἀνείδοτον,
 ὡς εἴρηται τὰ μηχανήματα· καὶ Μωϋσέα τεχθεῖται. ἔφευγαν αὐ
 τὸν τὸν τῆς γυνήσεως καλύοντα παρασκευάζε. φοβέμενοι γὰρ
 μὲν τόκον τὸν ἐλεγχον οἱ γυνήσεως, φόβῳ καὶ πόθῳ τὸ βρέ
 φος μερίζουσι, καὶ μὲν τῆς κιβωτῆς τῆς τῆς ποταμῶ ρείθρου πι
 σάσαι, τῆς τῆς ὀπινοίας ὡς βολῆ τὸ βρέφος τειχίσαντες. ὁ
 δὲ φέρεται μὲν ἀκινδυνῶς τῆς ῥάβδατι καὶ τῆς πολεμῆντος νόμου
 σωζόμενος. ἐφείδετο γὰρ βρέφους ὁ ποταμὸς κελυόμενος, καὶ τῆ
 ῥάβδα μετ' αὐτὸν καὶ τὸ πέλαγος κενόπτετο. ἐφείδετο τῆ
 βρέφους ὁ ποταμὸς, καὶ τῆς ῥάβδα καὶ αὐτὸς πλιττόμενος εἰς αἶμα
 τὸ νάμα μετέβαλλε. πλείοντος ἔν τῆς ὡς τῆς τῆς βρέφους, θεί
 ρος ἡ τῆς κοινῆ νομοθέτη θυγάτηρ ἐπέμπετο· καὶ ἀλῆσα τῆς θεί
 τῆς πόθῳ μήτηρ ἐγένετο, καὶ Φαραὼ συμμοκεῖ τὸ βρέφος μηκέ
 τι φοβέμενον τὸν κίνδυνον. ἀληθῆς ὁ δρασόμενος τῆς σοφῆς
 ἐν τῆς πικρῆς αὐτῆς· ὁ τῆς νόμου σφαγῆς, ὁ πᾶς τικτοῦσας
 ἐκ εἶναι μητέρας, τῆς μὴ τεκῆσαν σιωπῆσαι γυνεῖσαι μητέ
 ρα· καὶ βρέφος ἐσώζετο, καὶ νόμος ἐλύετο, παιδίον κρατεῖν ἐδύ

νόμος· ὡς τῆς ἀπορρήτης, καὶ θείας ὄντως οἰκονομίας· ἐπερὶ
 νομοθέτης φιλανθρωπίας κατ' Αἰγυπτίων ἐφέρετο· φόβος
 ἕξω, καὶ δικαιοσύνη καὶ τῆς φύσεως· καὶ ὁ τιχτόμενος ἐπολάζετο,
 ἔγκλημα φέρων τὴν γέννησιν, ὅτι ποροῦλθε τῆς μήτρας τιμω-
 ρέμενος, καὶ νόμος Αἰγύπτιος καὶ τῶ νόμῳ τῆς φύσεως ἐσρα-
 τείετο· ἐν δὲ Μωϋσῆς ἐν ταῖς τῆς φοβάντων ἀγκάλαις ἐσρέ-
 φετο, τῶ παιδοκτόνῳ νόμῳ ζωὴν δεικνύων ἀντίπαλον· καὶ τὴν
 τῶ Φαραὼ τυραννίδα πατῆρ, ὑπὸ τῆς πατερίαν ἐσέργετο· ἀυ-
 ξήσων δὲ τὸ βρέφος γίεται πρὸς τὸ γένος αὐτόμολον, καὶ βασι-
 λικῆς ἀξίας τῆς ἐλπίδας ἀποσειόμενον, τὴν εἰς Ἀβραάμ ἐ-
 πάθει συγγένειαν· καὶ ἀσεβῆς πλῆτε τὴν μετ' ἀσεβείας πε-
 νίαν ποροτιμότεραν ἐνόμιζε· καὶ ἔτε φόβῳ τὴν γράμῳ μετέβα-
 λεν, ἔτε χρόνος τὴν ἔσπον μετέσῃσεν· ἀλλὰ τῆς θείας καὶ ἐ-
 ρασιῆς θεραπείας, διδῶς τῶ Παύλῳ φεῖ αὐτῶ μετ' αὐτὸν ἀνα-
 φθέγγεσθαι· μᾶλλον ἐλόμενος συγκαταχεῖσθαι τῶ λαῷ τῶ
 Θεῷ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν· ὀργὴ τῶ Βα-
 σιλέως ἐντεῦθεν, ὑπόθεσιν ἔχουσα τὴν ἀσεβείαν· ὁ δὲ Μωϋ-
 σῆς, καὶ ἐν φυγῇ, μεταβαίνων ἀπὸ τῆς ἔσπης τὸν τόπον· ἐπιφαί-
 νεται Θεὸς ἐν τῶ ὄρει ποιμαίνοντι· συγχωρεῖ γὰρ αὐτῶ καὶ ποι-
 μαίνει Θεός, ἵνα ἐκ ποιμῆος παροβάτων, ποιμῆα τῶ Ἰσ-
 ραὴλ ἀναδείξῃ, καὶ ποιμῆντικῶ ἐν μικροῖς μελετήσῃσιν, τὴν
 τῆς ὁμοφύλων ἡγεμονείαν πισδέσειεν· ἐν τῆτοις δὲ ὄντι Θεὸς
 ἐπιφαίνεται, ἀθλον τὴν ἀθέατον θεῶν ὑπὲρ ἀσεβείας πόνων
 δωρέμενος· καὶ δείκνυσι πῦρ ἐπὶ βάτε φλεγόμενον, καὶ τὴν πυ-
 ρὸς ἐκ ἐργαζόμενον, ἀήθος πυρὸς σεφωέμενον, καὶ φυτὸν εὐ-
 τλὲς φλογὸς ἀναπτομένης ἀντίπαλον· καὶ φωνὴν φερομένην, τὸν
 Μωϋσέα κατ' Αἰγυπτίων καδῶπλιζε, στρατηγικὸν ὑπὲρ τῶ
 λαῷ διδῶσε τὸ σωθῆμα· τῆτοις παρορμιθεῖς ὁ Μωϋσῆς τὸν
 λαὸν ἐζητεῖτο· ἀντιπαρῆτοντος δὲ πάλιν τῶ Φαραὼ, θειλῶ-
 τοῖς Αἰγύπτου ἐτιβῶσκετο μάσιξιν· ἐκεῖ ποταμὸς ῥάβδῳ τυ-
 πτόμενος ἐφαινόσεται· ἐκεῖ βαβῶχων ἐνὸνθα κατ' Αἰγυπτίων

εραπύκεαι· ἔξ αἴρος ἀκείδης νέφη τῆ πτύσει μιμνήσκουσι·
 πάλιν σκόπς ἐπεκράτει τὸ φῶς, καὶ ἰὼ τῆς ἡμέρας, ὁ χέριος
 ιουκτὶς ᾠδαιάλωμα· ἐκεῖ χάλαζα τῷ πνεύσιν σιμυφράττετο,
 καὶ ᾠδὴ φῶσι ἀμοιᾶει καὶ τῆ φύσει μαχόμενα, τὸν τῆς φύσεως
 πόλεμον κατ' Αἴγυπτίων μεπάγοντα· ἐκεῖ θανάτους τῶν περὶ
 ποτέκων τῶν περὶ τὸν ἰσθμὸν ἐδίνων κατεβόσκετο, καὶ τῶν τῶν κων
 γάξις θανάτω κλήσας ἐγένετο· καὶ τῶν μασίγων ὁ δρόμος ἐφέ-
 ρετο, ἕως ἢ θάλατταν πληγεῖσα τῆ ῥάβδῳ, τοῖς μὲν ὁδοῖς,
 τοῖς δὲ πᾶσις ἐγένετο· καὶ πέλαγος τοῖς μὲν ἔξ Ἀβραάμ πρὸς
 ἡπειρον μεταπήγνυτο, τῶς δὲ τοῖς κύμασιν ἐσαυγλιώδασε· τὸ
 πλεῖστον ἐπέζδ'ετο, καὶ πόδες ἀνθρώπων κακόντι μὲν τοῖς
 βουθῶν ἐσαυγλιώδασε· ἔπος ἀντιπαράττοιας φέρειν μὲν οἶδ'ε θεὸς
 μακροθυμία Θεός, τῆ τῆς τιμωρίας ἕως εἴσει ποροθυμία
 οἶδ'ε εἰς μετάνοιαν· ὁρῶν δὲ πρὸς τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἔχ
 ὑπεύκοιτας φάρμακον, πρὸς δικαστῶν τὸν ἰατρὸν μεταβάλλει,
 καὶ σωφρονίζεαι κολάσει τὰς συμβλάς ἀτιμάσαντας· Αἴ-
 γυπτίης μὲν ἔν' ἔπο κολάζει Θεός· Μαυσιῆς δὲ τὸ λαὸν παι-
 δατῆς κατασῶς, τὸ τῆς θεογνωσίας ᾠδαιάλωσι μάθημα·
 ἐβέλετο γὰρ ἔξελθόντας Αἴγυπτου, μηδὲν ἐπάγεσθαι τῆς Αἴ-
 γυπτιακῆς ἀσεβείας ἐφόδιον· ἔπος γίνεται τῶ τῆς κτίσεως ἀ-
 πορρήτων συγγραφοῖς, ὁ τῶ κόσμῳ τὸ πᾶσις βιβλίον ἀ-
 περγασάμενος· ὁ τὸ πολυπλαῖνον εἴσας ἀσεβειαν δὲ τῆς
 κοσμοποιίας ὁδῶσαν· ὁ λύσας κατηγορίαν τῆς κτίσεως· ὁ
 παρῶτος ἐμβοήσας ἀνθρώποις Θεὸν εἶναι τῶ παντὸς ποιητῆ,
 καὶ πείσας μὴ μεταφέρειν τὸν τῶ κτίσαντος πρὸς τὸ κτιθεῖ-
 τα τὸ σέβας· ὁ διδάξας μὴ προσκυῖν τὸν ὁμόθελον, ἐ-
 πᾶν· ἔν' ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν ἔρανόν, καὶ τὸν γλυκὸν εἰ-
 θαυμάζεις, ἀγαπητὸν, τὸ κτιθεῖντα, προσκυῖν τὸν ἐργασά-
 μενον· εἰ χαίρεις τοῖς κτίσμασι, μὴ ἀτιμάσης τὸν κτίσαν-
 τα, μηδὲ τῶ ἡμικρῶ τὸν δόξαν τοῖς γεγονόσι κατ' ἄβασσιν·
 ἀρνεῖται ἔν' τὸ τῶ κτίσαντος ἢ κτίσις ἀποδέχεται σέβας· φο-

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ.

βρίται τὴν τιμὴν ὡς ἀπωλείας ὑπόθεσιν. κοροσκυεῖν πέφυ-
 κεν, εἰ κοροσκυεῖσθαι μεμάθηκε. καὶ πάλιν ἐπέρωθε. Κύριος
 ὁ Θεός σου, Κύριος εἰς ὅσιν. κορόριζος εἰδωλολαβείας ἀναι-
 ρισίς· πολυπλαγίτη δαλείας ἐλευθερία· πρὸς ποικίλας διαι-
 τήτων θεραπείας τὴν ψυχὴν ἐρρίμμηλιν ἀνίστησι. τί γὰρ ἴσθ
 τῆς κτίσεως μερῶν ὑπῆρχε τοῖς ἀνθρώποις ἀθρήσκυτον; οἵ-
 γε ἄχθεις ἐρπετῶν, καὶ κτιωῶν, τὸ τῆ κτίσεως κατεβίβασαν
 σέβας, καὶ φύσις ἀλογος ὑπὸ τῆς λογικῶν ἐθρησκυέτο· παρ
 Αἰγυπτίοις δὲ τὸ πάθος εἶχον ἐπίτασιν, εἰκ ἠρκεῖντο γὰρ τοῖς
 ὑπερώταις, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τῆ ὑδατος Θεὸς ἰδανείζοντο· καὶ
 πάντα Θεός παρ' ἐκείνοις· πάντῃ καὶ παρ' Ἑβραίοις τὴν νόσον
 ὄρωε· ὁ Μωϋσῆς ἐμφωλόεσσαν, ἐκμοχλόεσαν τὸ πάθος ἐ-
 βόε· Κύριος ὁ Θεός σου, Κύριος εἰς ὅσιν. ἔγω γὰρ τὴν τελευ-
 δα κηρύττειν καιρός, ἔγω τὰς ὑπὸσάσεις κηρύττειν ἠδυνάτο·
 ἔτι γάλακτι βέθει θεογνωσίας τὰς νηπιώδεις τὴν εὐνοίαν·
 ἠρκεῖται μόνη τῆ τῆς θεογνωσίας διδασκαλία, μίαν αὐτοῖς
 φύσιν ὑπαγορεύων εἶναι θεόπιτος, ἵνα δῆμον ὅλον Θεῶν τῆς ψυ-
 χῆς ἐξοείσῃ· ἠρκεῖ γὰρ τοῖς ἐκ τοιαύτης πλαγῆς ὑποσώμενοις
 τὰ κορώτα τῆς θεογνωσίας μαθήματα· εἰς τὸ διδάξαι τὴν
 Μοράδα τῆς φύσεως, τὴν Τελέδα τῆς ὑπὸσάσεων διδάσκειν
 καὶ καιρὸν ὑπερέθετο· τὸ γὰρ τῆς ψυχῆς δυνατάδες, ἐπισφα-
 λές πρὸς ἐπίγνωσιν· φοβεῖται γὰρ μή Τελέδα διδάσκων θεό-
 πιτος, πολλὰς τινὰς Θεὸς παρ' Ἰσραηλίοις κηρύττειν νομίζηται·
 αἰνίγμασι δὲ μόνοις τέως χειραγωγεῖ τὰς ἀκάντας, καὶ με-
 κρὸν τῆς αὐγῆς ὑπανοίγων ἐποιούστων· καθάπερ οἱ τῆς ἀρετῆς
 τὰ νοσεῖν ὀφθαλμοὺς παυσάμενους πρὸς τὸ φάγγος γυμνάζου-
 ντες, τὰ μὲν ἠλίετας ἀκκίτας τοῖς πεπλουθόσιν ὑποτειχίζου-
 σι, εἰς τίνος δὲ ἀδραπειάσματος τὰς ὀφθαλμοὺς τῷ φωτὶ
 ὑποκινῶσι· τὸ ποίων ὁ μακάριος Μωϋσῆς, καὶ τυφλωτ-
 ῶντα τῷ τῆς εἰδωλολαβείας πάθει τὸν λαόν· εἰς θεογνω-
 σίας ἰαμῶδες, ἔγω γὰρ τὴν ἀπείασαν τῆς γνωστικῆς αὐγῆς

ἐκπετάσκει· ἀμυδροῖς δὲ φέγγουσι τοῖς ἀνίγμασι χρώματος,
 ὑπακοίγει πῆς Τειάδος τὸ φῶς. τί γάρ φησι; Κύριος ὁ Θεός
 σε, Κύριος εἰς ὅσον. εὐαμιλύει, καὶ ἔτιον ἐπονομάζει. ὡς
 εὐὸς ἀγαλίγεται, καὶ τειπλασιάζει τὴν φωνὴν, ἵνα πῆς
 ὑποστάσεις μαρτύρηται. Κύριος ὁ Θεός σε, Κύριος εἰς ὅσον.
 μονοκχι λέγων, εἰς τὴν εὐσίαν, ἀλλ' ἐν ἔισιν ὑποστάσε-
 σι. καὶ πάλιν ἐτέρωθεν· ποιήσωμεν ἀνθρώπου κατ' εἰκόνα ἡ-
 μετέρων, καὶ καθ' ὁμοίωσιν· τῆ τῆς φωνῆς φορορᾶ τὰς ὑπο-
 στάσεις ἀνίττεται. καὶ πάλιν· δευτε κατεβάντες συγχέωμεν
 αὐτῆ πῆς γλώσσας. καὶ πολλαχῆ τῆς θείας Γραφῆς τὰς τοῖς
 τῆς θρασείας ἀσινθῆρας, ἔπει μὲν τοῖς ἀδουέσιν ὀφθαλ-
 μοῖς ἐξαπλώσας τὸ φέγγος, τοῖς δὲ τελείοις πῆς σερειᾶς ἔσ-
 φῆς ταμιδύμενος τὴν ἀπόλαυσιν. καὶ μὴ θαυμάσης ὁρῶν
 Ἰεραῖου ἀναπομνύοντα τῆ πολυετεί νηπιόπιτι, ὅποτε μὲν Μω-
 σῆα, καὶ Προφήτας, μὲν τὴν τῆ Χειρῆ παρσίαν, μὲν τὴν τῆ μν-
 σπείων ἐπίγνωσιν, αἰρετικῶν σίφος τῆ κτίσωντι μάχεται, τὸ
 ἀμιερῶν ὑπεργῶν ὀνομάζοντες, καὶ δῆλον τὸν Δεσπότην προ-
 παγορῶντες. δὲ ἄτεροι τὸν παρὸ τὸ πνεῦμα πόλεμον ἀνεδέξαντο,
 καὶ φέρουσιν ὄνομα τῆς μάχης τὸ σύμβολον. ἄτεροι γίνεσθαι Θεῶν
 ἀφωπέθησαν ἀνθρώπου, δὲ ἑτέρας ὁδῆ παρὸς κτίσματος φύσιν
 τὸν κτίσιν κατὰγοντες, τὴν τῆς σαρκὸς λήψιν, γήγασιν τῆ λα-
 βόντος ὑπολαμβάνοντες, καὶ πάθεσιν ἀνθρώπινοις τὸν ἀπαθῆ
 κατεδικάζοντες. ἀλλ' ἡμεῖς τὴν τῆ μακαρίε Παύλε σαφῶς
 παρὸς αὐτῆς ἀναβοῶμεν φωνῆ. ὅς ἐν μορφῇ Θεῶ ὑπάρχων, ἐχ-
 ἀρπαγμὸς ἠγάσαστο τὸ εἶναι ἴσα Θεῶ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκείωσε
 μορφῆ δούλου λαβῶν. λαβῶν δὲ ἡμῶν, ἔ γήσμενος καθ' ἡ-
 μᾶς. μεμύνηκε γὰρ ὁ κῶ, λαβῶν ὁ ἐκ κῶ. τῆ Εὐαγγελίε λέ-
 γοντος· καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· δηλονότι, ὁ ἐκ κῶ ἐγένετο,
 μείνας ὅπερ κῶ. καὶ ἔτω δογματίζεται πῆς θεοφόρας καὶ τὸν
 εἰπόντα Προφήτην· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔπι σε εἰς ἐκλεί-
 ψειν· αὐτῆ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμὴν.